

телни, и дветѣ жаби влѣзли заедно. Каква била изненадата имѣ, като видѣли, че тази течност не е като водата, не може да се живѣе тамѣ. Тѣ започнали да се катерятъ по стени-тѣ, да излѣзатъ навънѣ, но брѣговетѣ се указали много стрѣмни. Нѣма какво, започнали да обикалятъ по брѣговетѣ. По едно време една отъ жабитѣ казала: Уморихъ се вече, не мога да обикалямъ, сили нѣмамъ, ще слѣза долу. Слѣзла долу, но вече не излѣзла.

Втората жаба имала още сили. Като обикаляла нагоре-надолу, безъ да знае, какво е станало, тя видѣла една бучка масло въ срѣдата на млѣкото. Качила се на бучката и излѣзла вънѣ. Като се видѣла свободна, тя си въздъхнала и казала: Втори пжтъ не отивамъ да изследвамъ непознати области. Ето, за нашата голѣма любознателностъ дадохме една жертва. Като дошълъ съседътъ, почудилъ се, какъ е влѣзла жабата въ млѣкото. Вие пжкъ ще се чудите, наистина ли съществуватъ учени жаби, които умиратъ по този начинъ. Жабата е символъ на материализма. Значи, има учени материалисти, които умиратъ при своитѣ научни изследвания въ чужди за тѣхъ области и полета.

Като наблюдавамъ, какъ живѣятъ хората, какъвъ моралъ иматъ, виждамъ, че никога не могатъ да придобиятъ свободата, която желаятъ. Тѣ постоянно грѣшатъ, постоянно падатъ и ставатъ, и следъ всичко това имъ се проповѣдва разкаяние. Днесъ се разкаятъ,